

FUNDACIÓ JOAN BROSSA
CENTRE DE LES
ARTS LLIURES

A PARTIR DEL 30/11/22

DESIG

de Paul Berrondo

UN TRÀMVIÀ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Govern
d'Andorra

NAU
IVA
NOW

1

SINOPSI

Una dona de família benestant arriba a un barri degradat, on la seva germana petita viu amb la seva parella. Una visita inesperada, que havia de ser breu, es convertirà en un dalatabaix per a la parella i el seu entorn.

El desig i el joc de miralls faran que els personatges s'enfrontin a la seva veritat.

INTENCIONS DEL DIRECTOR

Després de la direcció i dramaturgia de 'Nedant cap a la mar de la Xina', 'Waikiki Honolulu' i el musical 'París', i també de la direcció d'Amor' (de Paula Ribó), afronto un nou repte: la direcció i la dramaturgia de 'Desig. Un tramvia', una versió lliure del clàssic 'Un tramvia anomenat Desig', de Tennessee Williams, un autor que m'interessa especialment per com la seva poesia sorgeix d'una prosa directa i realista.

En aquesta versió treballarem el joc de miralls dels quatre personatges principals, indagant en com s'entrellacen els seus desitjos, fins a arribar a la imatge més crua d'ells mateixos, que els enfrontarà amb els seus propis monstres.

Observarem el desig, en les seves múltiples cares, des del punt de vista de la crítica social, ja que temes com les violències masclistes, els estigmes que envolten la salut mental i els prejudicis sobre les classes socials seran el pulmó del cos de l'obra.

PERSONATGES

Blanca (Maria Lanau)

Germana gran de l'Estel. Les dues venen d'una família benestant que s'ha endeutat fins a perdre el seu poder adquisitiu. Ha exercit com a política. Amb una sensibilitat a flor de pell per la qual ha estat jutjada pel seu entorn i una salut mental afectada per les circumstàncies actuals, busca l'ajuda desesperada de la seva germana. Per tapar les seves mancances, s'amaga en les aparences. Els patrons de la feminitat més tradicional es tornen contra ella per la necessitat de sentir-se objecte de desig.

Estel (Cristina Brondo)

Germana petita de la Blanca. Va fugir de casa molt jove buscant una vida pròpia on escapar de tots els convencionalismes i l'educació familiar. És una persona amb molta llum que ha necessitat algú a qui estimar per trobar-se a ella mateixa. L'amor romàntic ha anul·lat els seus desitjos, que se centren en conservar la seva parella.

Aitor (Iván Hermés)

Treballador, líder i arrogant. No té formació i ve d'una família desestructurada. La lluita contra la seva feblesa el fa ser agressiu, impulsiu i irracional. Sembla que sempre estigui a punt per fer un cop de puny a la taula. Representa la masculinitat tòxica. El seu desig és sempre aconseguir el que es proposa.

Martí (Sergio Matamala)

Company de feina de l'Aitor. És l'amic, el confident. La seva relació castradora amb la mare el té abduït. És políticament correcte i tendre de mena. La seva atracció cap a l'Aitor el fa dubtar sobre la seva orientació sexual, i sobre la seva masculinitat, molt limitada per l'entorn social.

TEMÀTIQUES

Perspectiva de gènere

L'obra dona veu a diverses maneres d'estimar i sentir desig, i reflexiona sobre la diversitat sexual i els estigmes socials que l'envolten. Vol ser una crítica social a com influeixen els patrons de la feminitat i de la masculinitat tradicional en les violències de gènere, des de les més invisibilitzades com l'amor romàntic, el control i les humiliacions, fins a l'assetjament sexual, i mostrar que la sororitat és clau per fer-hi front.

Així mateix, l'obra reflecteix com les violències de gènere i l'abús de poder s'han traslladat a les noves tecnologies en forma de ciberassetjament posant encara més en risc la privacitat de les dones i en qüestió el seu consentiment.

Perspectiva de classe

L'espectacle vol reflexionar sobre els prejudicis que encara envolten les diverses realitats socioeconòmiques que representen els personatges. Aquestes idees preconcebudes són, en realitat, les majors generadores de desigualtat, i aquest serà un tema de conflicte en com interactuen.

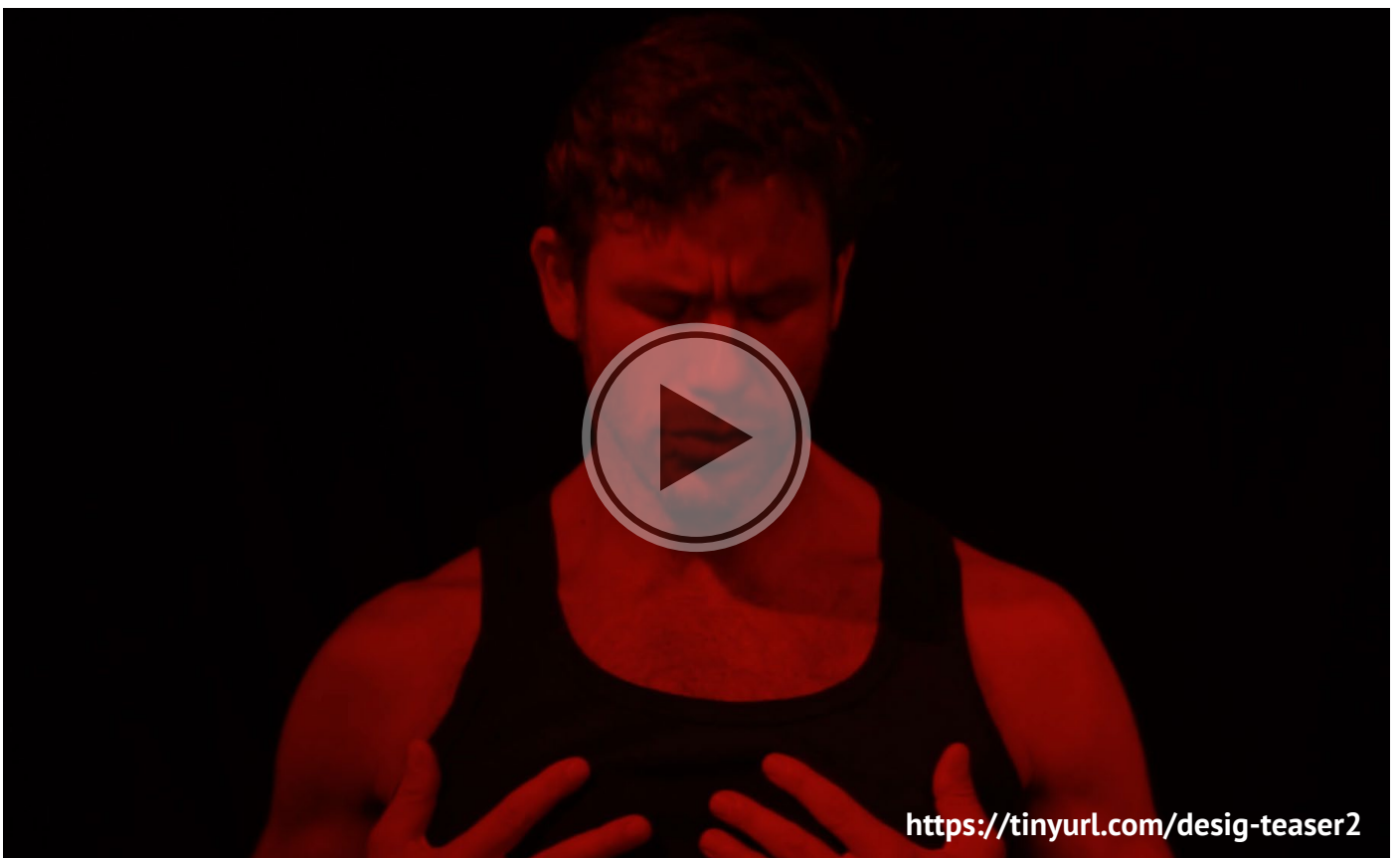
Clàssics per a noves generacions

Els clàssics formen part de la nostra cultura però sovint es representen amb un llenguatge poc actual conflictives allunyats de la nostra realitat i justifiquen estereotips masclistes, classistes, racistes i capacitistes en els quals, afortunadament, cada vegada hi posem més mirada crítica. Malgrat això, cal apropar-los al jovent perquè, en el cas d'aquesta obra de Tennessee Williams, gaudeixin d'un dels dramaturgs més influents de tots els temps, del seu teatre de contrastos, del seu joc entre somni i realitat, i de la seva mirada social sobre els personatges més marginals. Per això, l'obra aposta per la relectura crítica dels clàssics apropant les històries, adaptant el llenguatge i capgirant els conflictes.

Salut mental

"Desig. Un Tramvia" vol fer una relectura de la salut mental, que en l'obra clàssica es patologitzava en el cas dels personatges femenins, visibilitzant la discriminació social que encara hi ha vers les persones que no encaixen amb la norma, incloent-la en una realitat diversa, i tenint en compte les seves característiques reals, a més de donar-li una perspectiva feminista des de la mirada crítica del que ha volgut dir històricament ser una dona boja.

TEASERS

L'EQUIP

PAUL BERRONDO

Direcció i Dramaturgia

Llicenciat en Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. És actor i va debutar com a director i dramaturg amb 'Nedant cap a la mar de la Xina' el 2013. 'Waikiki Honolulu' va ser el seu segon muntatge que es va representar a l'OffSide del Teatre Romea el 2015. El 2017 va dirigir 'Amor', de Paula Ribó; i el 2018, el musical 'París'. Ha actuat en muntatges teatrals com 'Voyager', dirigit per Marc Angelet; 'L'efecte de Luci Prebble', 'Boulevard', 'Germanes', 'Last Chance', 'VOS' i 'Bonus Track', dirigits per Carol López; 'El alcalde de Zalamea', dirigit per Sergi Belbel; 'Orfes', de Lile Keesler; 'El Criat', de Mario Gas; 'La nit de la iguana', dirigida per Carlota Subirós; i 'Lo Nuestro', d'Eu Manzanares i dirigida per Mercè Vila Godoy, entre d'altres. En televisió, destaca per 'La Riera' (TV3) i ha participat a la sèrie 'Laberint d'ombres' (TV3), 'Jet Lag' (TV3), 'Majoria Absoluta' (TV3), 'Hospital Central' (Telecinco), 'Cuéntame' (TVE), entre d'altres. En cinema, apareix en pel·lícules com 'V.O.S.', de Cesc Gay; 'El Perfume', de Tom Tikver; i 'Bwana', d'Imanol Uribe. Guanya un premi MAX al Millor Actor de Repartiment per l'obra 'Germanes'. És candidat als premis MAX a Millor Dramaturg per 'Nedant cap a la mar de la Xina' i 'Waikiki Honolulu'.

MARIA LANAU

Actriu

Nascuda a Andorra la Vella, es forma al Col·legi del Teatre de Barcelona. En teatre, destaca per 'Los vecinos de arriba', de Cesc Gay; 'Absurds i singulars', d'Alan Sickbourn i dirigit per Joan Peris i 'Hombres!', de Sergi Belbel. Ha treballat en sèries de televisió com ara 'La Riera' (TV3), 'Jet Lag' (TV3), 'Com si fos ahir' (TV3), 'La última nit del karaoke' (TV3), 'La tira' (La Sexta), 'Siete Vidas' (Telecinco) i 'Aida' (Telecinco). En cinema, destaca per "Yo", de Rafa Cortés; 'REC', de Jaume Balagueró i Paco Plaza; i 'Esta noche o jamás', de Ventura Pons. Ha guanyat el premi Butaca a Millor Actriu.

IVÁN HERMÉS

Actor

Nascut a Madrid, es forma a l'estudi Juan Carlos Coraza i a l'escola Willam Layton, entre d'altres. Destaca en teatre a 'Panorama desde el puente', dirigit per Miguel Narros. També a 'Roberto Zucco', 'Hamlet' i 'La tempestad', muntatges dirigits per Lluís Pascual; a 'A Fedra le sienta bien el luto', dirigit per Mario Gas; 'El mal de la juventud', dirigit per Andrés Lima, i 'José K torturado', dirigit per Carles Alfaro. En televisió, destaquen els seus treballs a 'Al salir de clase' (Tele5), dirigit per Hugo Stuvens. 'Bandolera' (A3), dirigit per Ruben Torrejón, i 'Servir y proteger' (Tve1), dirigit per Alejandra Graf. Actualment, compagina la seva carrera com a actor amb la docència.

CRISTINA BRONDO

Actriu

Nascuda a Barcelona, comença la seva carrera d'actriu als 15 a la mítica sèrie 'Poble Nou' de Tv3. La seva formació comença a Nancy Tunyon i la continua amb mestres com Fernando Piernas, Txiqui Berraondo, Marc Martínez i també a Argentina amb Marcelo Savignone. Treballa a diferents sèries i pel·lícules com 'Setze Dobles' (Orestes Lara), 'Herederos' (Jorge Torregrosa, Joaquin Llamas), 'B&B' (Daniel Écija), 'Laia, el regal d'aniversari' (Jordi Frades), 'Lola, vende cá' (Llorenç Soler), 'Hipnos' (David Carreras), 'Aunque tú no lo sepas' (Juan Vicente Cordoba), 'Como mariposas en la Luz' (Diego Yaker), 'Gran Hotel' i 'Entre las Piernas' (Manolo Gómez Pereira), 'Y tú, quién eres' (Antonio Mercero), 'Mil cosas que faria per tu' (Dídac Cervera), 'La camisa de la serp' (Toni Canet), i a nivell internacional, 'L'aubergue Espagnol' de Cedrick Kaplish, 'Le Loup', 'Body Armour' i 'Canción de Isabel' (BBC). En teatre treballa amb Frank Capdet i Josep Galindo a 'Degeneració en generació', amb Àlex Rigola a '2666', amb Josep Mesalles a 'Després de l'assaig', amb Roger Pera a 'Orgasmos', amb Empar López a 'La Teranyina' i amb Borja Rabanal a '¿Quieres Pecar Conmigo?'.

SERGIO MATAMALA

Actor

Nascut a Barcelona, és llicenciat en Art Dramàtic en la Guildhall School of Music Drama de Londres. També és diplomad en Enginyeria Mecànica. En teatre destaca per 'El pequeño Poni' de Paco Bezerra, '#LifeSpoiler' de Marc Angelet i Alejo Levis, 'Sunday Morning' de Carol López, 'Refraccions' de Concha Milla, 'New Order' de Sergi Pompermayer, 'Burundanga' de Jordi Galceran, 'Nit de Ràdio 2.0' de Cristina Clemente i 'Un home amb ulleres de pasta' de Jordi Casanovas, entre d'altres. A Londres ha treballat amb directors com Janet Suzman, Peter Clough, Martin Connor i pedagogs com Patsy Rodenberg. Al camp audiovisual ha participat a les sèries 'Cuéntame' (TV1), 'La Pelu' (TV1), 'Com si fos ahir' (TV3), 'Les de l'hoquei' (TV3), 'La Riera' (TV3), 'Pop Ràpid' (TV3), 'El cor de la ciutat' (TV3) i el llargmetratge 'La Ruïna' (Escándalo Films). També és el codirector artístic i gerent de la Sala Flyhard de Barcelona.

SYLVIA KUCHINOW

Il·luminació

Diplomada en disseny d'interiors a l'escola d'arts i oficis i estudis a l'Institut del Teatre. Disseny d'escenografies i il·luminacions, instal·lacions, exposicions, arquitectura, urbanisme i docència. En teatre, dansa i música ha treballat amb Sol Picó, Magda Puyo, Jordi Casanovas, Vero Cendoya, Iván Morales, Joan Arqué, Oriol Broggi... en espectacles com 'Canto jo i la muntanya balla', 'Assaig sobre la lucidesa', 'La calavera de Connemara', 'Electra', 'Bésame el cactus' o 'Ilíada'. I en arquitectura i urbanisme, amb arquitectes com Oscar Tusquets, Bet Figueres, xnf arquitectes, Xavier Claramunt, Sílvia Farriol i Quim Larrea fent projectes d'il·luminació de paisatge, cova a Cangas d'Onís, el Far de Tossa de Mar, un castell a Jaén, façanes, aparadors, centres esportius, botigues i esdeveniments.

JOSÉ NOVOA

Escenografia i vestuari

Llicenciat en Arquitectura superior a la Facultat d'Arquitectura de Montevideo (Uruguai). Com a Disenador d'Escenografia i Vestuari treballa actualment entre Barcelona i Madrid. Per teatre ha fet els dissenys de muntatges com: 'Atraco, Paliza i muerte en Agbanäspach', 'Mammón', 'La Monja Enterrada en vida', 'Hamle.T.3' dirigits per Marcel Borràs i Nao Albet - 'Lo fingido verdadero', 'L'Art de la comèdia' dirigits per Lluís Homar - 'La importància de ser Frank', 'Vides Privades', 'Lonzena plaga' dirigits per David Selvas - 'Tocar Mare' - 'Sopar amb Batalla' dirigits per Jordi Casanovas - 'Alguns dies d'ahir' dirigit per Ferran Utzet - 'Ricard III', 'El Professor Bernhardt' dirigit per Xavier Albertí - 'Bonus Track', 'Las Bárbaras', 'Familia (Im)possible', 'El sistema solar', 'Homes, la comèdia musical', 'Sunday morning' dirigits per Carol López - 'Waikiki Honolulu', 'Nedant cap a la mar de la Xina', 'Amor', 'París' dirigits per Paul Berrondo - entre d'altres. L'any 2015 guanya els Premis de la Crítica de Barcelona a Millor Espai Escènic per 'L'art de la comèdia'.

CARLA FAJARDO

Ajudantia de dramaturgia

Comunicadora social a la cooperativa Colectic. Periodista de formació, ha cursat el màster en Periodisme BCN_NY de l'Institut de Formació Contínua de la Universitat de Barcelona (IL3) i la Columbia University de Nova York, pel qual ha rebut un premi extraordinari. També és llicenciada en Filologia Hispànica per la UB. Ha treballat com a redactora al diari ARA i com a creadora de continguts a la productora Broadcaster, i ha fet reportatges per a mitjans com 'El Periódico' o 'El País'. En teatre, s'ha format a la Sala Beckett amb Marc Angelet i Marta Buchaca, i ha treballat com a ajudant de dramaturgia i assistent de direcció a l'obra 'Nedant cap a la mar de la Xina' i 'Waikiki Honolulu' de Paul Berrondo. En l'àmbit literari, ha publicat els poemaris 'Forats' i 'Limítrofes'.

ADRIANA NADAL

Producció executiva

Va estudiar Comunicació Audiovisual i interpretació. Després d'una estada als Estats Units estudiant "Film, Tv and entertainment" a UCLA treballa com a productora i redactora de televisió i ràdio a les Illes Balears durant quatre anys. L'any 2012 torna a Barcelona i poc després crea, com a sòcia fundadora, Sixto Paz Produccions amb qui ha desenvolupat les tasques de producció i comunicació de muntatges com Pulmons (Sala Beckett, 2014), HISTÒRIA (Sala Beckett, 2016) Pretty (La Villarroel, 2016), Bull (La Villarroel, 2018), Les Coses Excepcionals (Club Capitol, 2018 i Teatro Lara 2019) El més bonic que podem fer de Jan Vilanova Claudín (Escenari Brossa, 2022) entre d'altres. També ha col·laborat fent de productora amb la Cia. La Incògnita amb el muntatge Incògnit (Teatre Lliure 2019) i amb El Terrat (2019) i el muntatge de Bruno Oro anomenat Si o No (Cinemes Bosque 2021). Darrerament s'ha iniciat també com a traductora.

ELADI BONASTRE

Comunicació i vídeos promocionals

Format en Publicitat i Relacions Públiques a l'ESRP (UB) i en Disseny Gràfic i Web (Màster EINA - UAB). Està especialitzat en xarxes socials i continguts. Des de fa tres anys és freelance i treballa sobretot en comunicació teatral. Actualment és responsable de comunicació a l'associació "On el teatre batega" i responsable de xarxes socials al Teatre Akadèmia. Ha creat les campanyes de promoció d'espectacles com "Tránsitos" dirigit per David Teixidó (2020 - Teatre La Gleba), "Heroïnes o res" dirigit per Iván Morales (2021 - TNC), "Salvació Total Imminent Immediata Terrestre i Col·lectiva" dirigit per Pau Roca (2021 - Sala Beckett) o "El més bonic que podem fer" dirigit per Pau Roca i Jan Vilanova Claudín (2021 - Fundació Joan Brossa Centre de Les Arts Lliures).

LLUÍS CARTÉS

Espai sonor

De forma autodidacta va aprendre a tocar el piano, la guitarra, el baix i la bateria fins a que es va a anar viure a Barcelona. A l'Aula de Jazz i al Taller de músics va descobrir un món acadèmic nou que desconeixia. Combinant els estudis musicals amb els de tècniques de les Arts a l'Institut del Teatre, direcció de cors, i post-producció d'àudio-digital, van aparèixer les primeres feines: obres de teatre, tallers, "bolos" com a músic, tècnic i composicions fetes per encàrrec. Ha compartit projectes amb: Marc Parrot, Toti Soler, Marina Rossell, Juan Guerra, Joan Oller, Paul Fuster, entre d'altres. L'any 2005 va musicar alguns textos que havia acumulat de feia anys. Un d'ells, 'Camina Descalç', va guanyar aquell any el premi Sona9 a millor cançó d'autor i el premi Carles Sabater a millor cançó en català de l'any. Aquí va començar el seu projecte en solitari. Ha creat quatre discs en solitari i cinc amb la banda Hysteriofunk, ha produït un parell de LPs i s'ha fet càrrec de direccions musicals d'alguns events. Actualment treballa com a compositor i músic multiinstrumentista de sessió.

